

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Illvstrissimi Viri Petri De Marca Archiepiscopi Parisiensis Dissertationvm De Concordia Sacerdotii Et Imperii, Sev De Libertatibvs Ecclesiae Gallicanae, Libri Octo

Marca, Pierre de

Parisiis, 1669

IV. Referuntur verba sancti Bernardi, qui mores improbis cujusdam Legati describit, rapacitatem illius in primis exagitans.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15617

*Henr. Hun-
don. lib. 7.*

conus Huntindoniensis his verbis: *Ad Pascha verò Iohannes Cremenſis Cardinalis Romanus deſcendit in Angliam; perendinansque per episcopatus & abbatias, non sine magnis muneribus, ad nativitatem sancte Mariae celebravit Concilium solenne apud Londoniam. Nolo heic commemorare foedissimum facinus quod paulò post ista narrat idem Huntindoniensis, de meretrice nimirum deprehensa cum Legato, cum sciam illustrissimum Cardinalem Baronium contendere narrationem hanc esse falsam. Quanquam si quis eam veram praestare vellet, facilè, ut ego quidem arbitror, argumenta Baronij dissolveret.*

*Baron. ad an.
1155. f. 14.*

*Baron. ad 1151. f. 5.
6. Otto Frising.
lib. 1. de gest. Fri-
der. c. 61.*

*S. Bernard.
epist. 190.*

IV. Tempore dein Eugenij III. fuit quidam Legatus adeo infamis & inverecundus ut iracundiam sancti Bernardi adversum se excitaverit. Fuit is, ut Baronius adnotat, Iordanes Cardinalis, Legatus tum ad Conradum Imperatorem missus. Sic ergo de eo scribit sanctus Bernardus ad Hugonem Episcopum Ostiensem: *Pertransit Legatus vester de gente in gentem & de regno ad populum alterum, foeda & horrenda vestigia apud nos ubique relinquens. A radice Alpium & regno Theutoniarum per omnes penè Ecclesias Franciae & Normanniae & circumquaque circumiens usque Rothomagum vir apostolicus replevit non evangelio sed sacrilegio. Turpia fertur ubique commisisse, spolia Ecclesiarum asportasse, formosulos pueros in ecclesiasticis honoribus ubi potuit promovisse, ubi non potuit voluisse. Multi se redemerunt ne veniret ad eos. Ad quos pervenire non potuit, exegit & extorsit per nuntios. In scholis, in curiis, in triviis, fabulam se ipsum fecit. Seculares, religiosi, omnes malè loquuntur de eo. Pauperes & monachi & Clerici conqueruntur de eo. Homines quoque suae professionis ipsi sunt qui magis exhorrent & famam ejus & vitam. Hoc testimonium habet & ab his qui intus & ab his qui foris sunt.*

V. Nihilò favorabilior Legatis Romanis fuit Rogerius de Hoveden in causa sancti Thomae Cantuariensis. Agens enim ad annum MCLXV. de discidio quod exortum erat inter eundem Thomam & Henricum secundum Regem Anglorum, adversus quem Henricus legatos ad Alexandrum Papam miserat, addit: *Illi autem videntes se non posse proficere, petierunt à Domino Papa duos Legatos mitti in Angliam ad cognoscendam controversiam quae erat inter Regem & Archiepiscopum Cantuariensem, & ad determinandam eam in honorem Dei & sanctae Ecclesiae & regni. Sed Dominus Papa nullum Cardinalem nec aliquem Legatum mittere voluit, sciens quòd Rex Anglia potens erat in opere & sermone, & quòd Legati ex facili possent corrumpi, utpote qui plus aurum & argentum sitiunt quam justitiam & aequitatem.*

VI. Eadem tempestas protulit monstrum avaritiae, Ioannem scilicet Cardinalem Neapolitanum vulgò dictum, qui lucri causa, ut Baronius observat, frequenter munus legationis in Siciliam ab Alexandro tertio extorquere consuevit. Nolo heic commemorare quaecunque de eo narrat Hugo Falcandus, illorum temporum elegantissimus scriptor. Sufficiet unica causa divortij Comitissae Richardi, quam iste Legatus summo jure contra fas & instituta majorum diremit pecunia corruptus. *Per idem tempus, inquit Hugo Falcandus, Richardus de Sagio Panhormum veniens, uxorem suam sororem Bartholomaei Perisini secum adduxerat, ut, ea dimissa, nepem Archiepiscopi Capuani nobilissimam meretricem, cujus amore dudum captus fuerat, matrimonio sibi conjungeret. Hic cum Apulia diu Capitanens & magister Comes stabulus extitisset, toties aliis rebellantibus fidem inconcussam retinens, nunquam ab Rege defecit: quem Regina benignè suscipiens, dedit ei comitatum Richardi de Aquila Fundani Comitissae, qui sine spe reditus in Romanorum finibus exulabat. De solvendo quoque matrimonio praecepit Curia familiaribus ut convocatis Episcopis aliisque personis ecclesiasticis, & auditis utriusque partis allegationibus, quòd inde diceret aequitas expedirent. At illi rogaverunt Cardinales ut ejusdem interessent examinationi negotij, eò quòd ipsi promptiores harum rerum haberent notitiam, cum Romana Curia frequenter super hujusmodi causis cognosceret. Ioannes ergo Neapolitanus eorum facile petitioni consensit. Episcopus autem Hostiensis, vir honestatis non indubiae, cum socium suum vidisset muneribus & gratia esse corruptum, eoque ipso rectè iudicandi libertatem sublatam, nullis precibus adduci potuit ut eorum vellet iudicij interesse. Causa verò propter quam predictus Richardus putabat oportere dissolvi conjugium haec erat, quòd se dudum ante contractum matrimonium cum quadam uxoris suae consobrina rem habuisse dicebat, cujus rei testes processerant duo Milites hoc se vidisse certissimè protestantes. Quòd cum adversa pars denegaret, essentque qui falsum eos perhibere testimonium probaturi assererent, causam ejusmodi crederent, etsi constaret ad solvendum matrimonium posse sufficere, sed ut objecti consanguineae suae criminis injuriam propulsarent, Cardinalis rem breviter satagens definire, predictos testes jurare praecepit. Inde soluto matrimonio, & ab utraque parte de non coeundo deinceps praestito sacramento, Richardo potestatem dedit ad secundas nuptias licitè transeundi, illam autem iussit sine spe conjugij permanere. In quo licet eum ecclesiastici viri qui aderant, Richardi de Sagio & amicorum ejus gratiam sequutum fuisse non ambigerent, illud tamen propensius mirabantur, quòd viro qui deliquerat absoluto, mulieri, quae nihil*

*Baron. ad an.
1157. f. 11.*

*Hugo Falcandus
in lib. 1.
147. 11.*

*Men
204*